

## שכן<sup>1</sup> ביהודה קורין לארוסה חרופה –

**For it is indeed so that in יהודה an ארוסה is called a חרופה**

### OVERVIEW

The גמרא concluded that the interpretation of the ברייתא is that if someone in יהודה uses the word חרופה it is a valid קידושין since in יהודה they refer to an ארוסה as a חרופה. Our תוספות will determine the status of חרופה outside יהודה.

-----  
ודוקא ביהודה אבל בעלמא לא –

**And only in יהודה specifically** is she מקודשת, **however elsewhere she is not** מקודשת if he said חרופתי.

דקסבר<sup>2</sup> דבשפחה כנענית הכתוב מדבר שאין קידושין תופסין בה:

**For the תנא of the ברייתא maintains (according to this interpretation) that the שפחה כנענית is discussing a complete נחרפת לאיש of פסוק** **are not effective with her.** Therefore the term נחרפת in this פסוק means merely designated (it was agreed that she should be joined with the עבד עברי), but there is no קידושין at all. We do not therefore find the term חרופה to have any connection to קידושין.

### SUMMARY

The term חרופה does not refer to קידושין because the פסוק of נחרפת לאיש is discussing a שפחה כנענית for whom there is no קידושין. Therefore if someone uses the term חרופה by קידושין she is not מקודשת.

### THINKING IT OVER

Why could not תוספות say that (the ברייתא may be following the view of ר"ע that the פסוק is discussing a ח"ש וחב"ח however the ברייתא is of the opinion that) ח"ש וחב"ח by אין קידושין תופסין (that)?<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> See previous משום ד"ה תוספות.

<sup>2</sup> ויהיא שפחה נחרפת פסוק of תוספות is troubled that why is she not מקודשת everywhere since there is a נחרפת לאיש of פסוק indicating that the תורה refers to קידושין as נחרפת.

<sup>3</sup> See previous משום ד"ה תוספות footnote # 4.